

GÜCE

Giresun'un Saklı Cenneti

GÜCE BELEDİYESİ KÜLTÜR HİZMETİ

www.guce.bel.tr

Güce'yi sevmek,
Güce'yi tanımakla başlar!

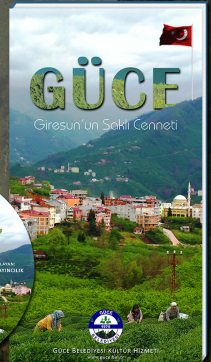
GÜCE

Belgesel ve Kitapçık

TARİHLE DOĞANIN
BULUŞTUĞU YER!

Tarih, kültür ve turizmde
Güce'nin marka değerleri
"Güce Belgeseli" ile
dünyaya tanıtılıyor.

Güce'nin dağları, yaylaları
ve akarsuları ile
dört mevsim güzellikleri,
eşsiz hava görüntüleri ile
bu belgeselde...

Aytekin GEÇGEL
Güce Belediye Başkanı

İÇİNDEKİLER

6

Karadeniz'in
Yeşil İncisi:
GİRESUN

8

Kadim bir
Türk Yurdu:
GÜCE

14

GÜCE'nin
Mahalleleri
ve Köyleri

22

GÜCE'de
Birinci
Cihan Harb'i'nin
İzleri

32

GÜCE'nin
Akarsuları,
Bitki Örtüsü ve
Geçim Kaynakları

38

Evliyalar
Diyarı
GÜCE

GÜCE: GİRESUN'UN SAKLI CENNETİ
Belgesel ve Kitapçık

GÜCE BELEDİYESİ Kültür Hizmetidir.
www.guce.bel.tr

YAYINA HAZIRLAYAN
BELGESEL YAYINCILIK
www.belgeselyayincilik.com
belgeselyayincilik@gmail.com

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
İsmail KAHRAMAN

KAPAK VE GRAFİK TASARIM
Uğur TATAR

KURGU:
Sercan ATALAY

Güce Keşfedilmeyi Bekliyor...

Doğa harikası yaylaları, eşsiz akarsuları, zengin bitki örtüsü ve rengârenk ormanlarıyla Güce, Giresun-Trabzon sahil karayoluna 14 km. mesafede, Karadeniz Dağlarının Güney yamaçlarına sırtını dayamış muhteşem bir tabloyu yansıtmaktadır.

Coğrafi konumu gereği dört mevsimin tüm güzelliklerinin yaşandığı çay ve fındık bahçeleri ile kaplı, dağların kucakladığı engebeli bir arazi üzerinde kurulu olan İlçemiz deniz seviyesinden 341 metre yükseklikte bulunur.

Güce, Giyimli, Kemaliye ve Tevekli köylerinin birleşmesi ile 1975 yılında Belde, 20 Mayıs 1990 tarihli ve 3644 sayılı Kanunla da müstakil ilçe statüsüne kavuşan Güce, idari gelişimini devam ettirmektedir.

İnsanı ferahlatan tatlı suları, 1. Dünya Savaşının izlerini taşıyan Şaban Kalesi ile temiz doğasının yansımalarını bulacağınız Güce belgeselinin ve kitapçığının, İlçemizin tarih, kültür ve turizm değerlerinin tanıtılmasına büyük katkısı olacağına inanıyorum.

Eserin hazırlanmasında emeğe geçenlere şahsım ve misafirperver Güce halkı adına teşekkür ediyor, çalışmanın hayırlara vesile olmasını temenni ediyorum.

Mustafa KÖLEOĞLU

GÜCE KAYMAKAMI

Giresun'un Saklı Cenneti!

Güce ilçemiz, tarihi, doğal, turistik ve kültürel bakımdan Karadeniz Bölgesi'nin en zengin ilçelerinden birisidir. Güce, yemyeşil yaylaları, gür ormanları, serin serin akan dereleri ve çağlayan şelaleleri ile adeta saklı bir cennettir. İnoyrak, Tepegeddiği, Derindere Vadileri ile birbirinden güzel yayla obalarımız, doğal güzellikleri ve muhteşem manzaraları ile doğa tutkunları için gerçekten görülmeye değerler.

Bölge, tarih ve kültür turizmi açısından da oldukça önemli bir konumda bulunuyor.

1. Dünya Savaşı'nda Osmanlı-Rus Savaşı'nda askerlerin ölüm kalım mücadelesi verdiği yerlerde, o döneme ait kalıntılar hala bir ibret nişanesi olarak zamana meydan okuyor. Askerlere erzak taşıyan vatandaşların, ticaret kervanlarının ve yaylalara göç edenlerin kullandığı güzergâhta bulunan tarihi taş döşeme yollar, bu tarihi olayların canlı şahidi olarak duruyor. İlçe merkezinin hemen yanında, Rusların 16 ay geçemediği Harşit Vadisi'ne hâkim Şaban Kalesi, Kafkas Cephesi'nin son savunma hattı olarak önemli bir değere sahip.

Güce'nin tarih, kültür ve doğal güzelliklerini tanıtmak için belediyemizin kültür hizmeti olarak elinizdeki bu kitapçığı ve belgeseli hazırlatmaya karar verdik. Kitap ve belgeselin hazırlanmasına emeği geçenlere teşekkür ediyor, tarih, kültür ve doğa turizmine meraklıları Güce ilçemizi gezmeye davet ediyorum.

Aytekın GEÇGEL

GÜCE BELEDİYE BAŞKANI

Giresun'dan Güce'ye Kültür Yolculuğu

Karadeniz'in Yeşil İncisi: GİRESUN

Şüphesiz Giresun, Karadeniz dendiğinde akla ilk gelen şehirlerden biridir. Adını lezzetli kirazından, ününü ise kaliteli fındığından alır. Ama Karadeniz'in yeşil incisi, sadece bu ikisinden ibaret de değildir. Mesela Giresun demek, şehrin en eski tarihi yapısı Giresun Kalesi'nden gün batımını izlemektir. Yahut Zeytinlik Mahallesi'ndeki geleneksel

evleri gezmek, hepsi farklı bir tarih kokan camileri ziyaret etmektir. Ve belki de, Karadeniz'in insan yaşamına elverişli tek adası, Giresun Adası'nda, denizin huzur verici sesini dinlemektir.

Ama onu asıl önemli kılan şey, büyüleyici güzellikteki doğasıdır. Zaten sahip olduğu Ağaçbaşı, Koçkaya, Kuzalan ve Yedideğirmenler Tabiat Parkları da, şiirsel bir güzellikteki doğal yaşam atmosferleri ile bunu ispatlar niteliktedir.

Birbirinden farklı kültür ve dönemlere ait tarihi yapıları ile yaşayan bir tarih gibidir Giresun. Miletos, Roma, Bizans, Selçuklu, Osmanlı ve

Fındık, Kayingillerden bir ağaççığın ve meyvesinin adıdır. Başlıca türleri; tombul fındık, sivri fındık ve kara fındıktır. Makbul olanı tombul (yağlı) fındıktır ve bu fındıktan en çok Giresun'da yetişir.

Dünya pazarlarında aranan ünlü Giresun fındığı parlak kabuklu, yağ oranı yüksektir. İlminde kıyı-tombul bir fındık türüdür. İlimizde kıyılardan 1000 metre yüksekliğe kadar dere, tepe ve dağ yamaçlarını saran geniş fındıklık alanlarda yurdumuzun ve dünyanın en üstün nitelikli fındıkları yetiştirilir. Dünyanın en büyük fındık kuruluşu olan FİS-KOBİRLİK genel müdürlüğü Giresun'dadır.

son olarak Cumhuriyete uzanan dönemleri düşün­l­düğünde, bünyesinde birçok tarihi yapıyı barındırması da pek şaşırtıcı değildir. Fatih Sultan Mehmet zamanında büyük kahramanlıklar gösteren Uç Beyi Seyyid Vakkas'ın Türbesi, günümüzde Çocuk Kütüphanesi olarak kullanılan Katolik Kilisesi, Tarihi Ticaret Lisesi Binası, Meryem Ana Kilisesi ve antik eserler, taş kabartmalar, silah, giysi, para örnekleri gibi zengin bir koleksiyona sahip olan Giresun Müzesi bu tarihi yapılardan sadece birkaçıdır.

Tüm bu doğal ve tarihi güzelliklerin yanında, kültür ve eğlenceyi harmanlayan onlarca şenlik ve festivali de unutmamak gerekir. Turizm merkezi ilan edilmiş Kümbet, Bektaş, Kulakka­ya, Sisdağı Yaylalarına ek olarak Çıkrıkkapı Yaylası, Çakrak Yaylası, Gölyanı Obası ve Karagöl Yaylalarını da diğer önemli yaylalar arasında sayabiliriz.

Giresun'un, merkez ilçe ile beraber toplam 16 ilçesi ve 8 beldesi bulunmaktadır. İşte şimdiki yolculuğumuz, ormanlarla kaplı yüksek dağlar arasında yer alan, eşsiz bir tablo güzelliğindeki Güce ilçesine doğru olacak... ■

Kiraz'ın ana yurdu Giresun'dur. Bu nedenle ismini de Yunanca kiraz anlamına gelen Kerasus veya Keressea kelimelerinden aldığı bazı tarihçiler tarafından dile getirilmektedir.

M.Ö. 74 yılında Romalı komutan Lucullus Doğu Karadeniz bölgesine yaptığı seferde batıda bilinmeyen yabancı kiraz ağaçlarını görmüş ve Roma'ya geri dönerken kiraz fidanları götürmüştür. Böylece kiraz buradan tüm dünyaya yayılmıştır.

Japonya'nın kiraz üretim merkezi olan Sagae şehri kirazın ana yurdunun Giresun olması­ndan dolayı Giresun'u 1989 yılında kardeş şehir ilan etmiştir.

Giresun'u sevmek, Güce'yi tanımakla başlar...

Ben, Giresun dağlarının süsü,
Tarih ve medeniyet kaynıyor içim.
Ben, Karadeniz'in yeşil örtüsü,
Orman ve su olup hayat dağıtacağım.

Ben, Anadolu'nun Çepni kültürü,
Geçmişim Türk-İslam kültürünü kucaklar.
Ben, Kafkas Cephesi'nin son siperleri,
Şaban Kalesi'nden Harşite zaferler tarihi akar.

Adım ne olursa olsun binlerce yılın birikimiyim...
Ben, fındığın başkenti, kirazın anavatanı,
Giresun'un Güce ilçesiyim!

Kadim Bir Türk Yurdu:
GÜCE

Güce (1988)

GÜCE'ye Doğru...

Eğer Giresun'un il merkezinden yola çıkıp Espiye'yi geçtikten sonra güneye doğru giden yola saparsanız, tarih, doğa, kültür ve medeniyetlerin birleştiği yere, yani Giresun'un parlayan yıldızı Güce'ye varırsınız.

Espiye ve Tirebolu ilçeleri arasında kalan, çay ve fındık bahçeleri arasında kurulmuş bir ilçe olan Güce, Espiye İlçesine 18 kilometre, Tirebolu İlçesine 21 kilometre, Giresun il merkezine 49 kilometre ve Ordu-Giresun Havalimanına 78,5 kilometre uzaklıkta yer alır.

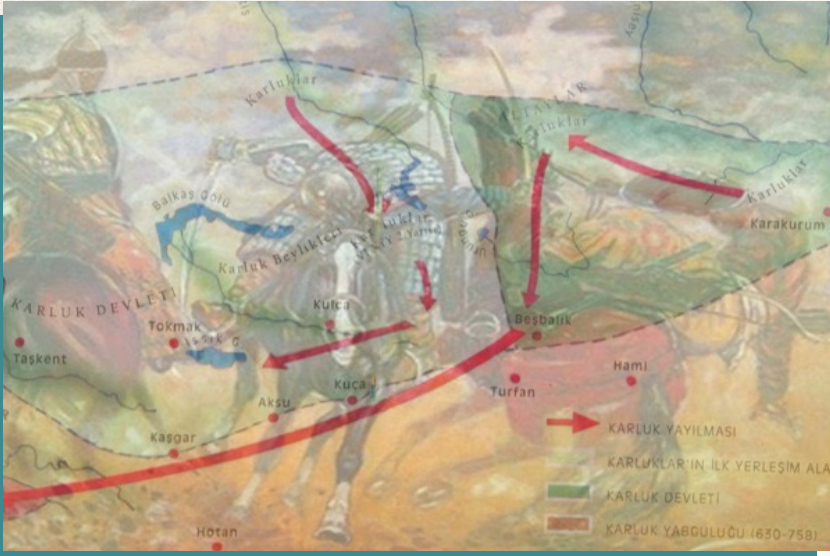
Genellikle dağlık bir arazi yapısına sahip olan ilçede, Giresun Dağları'nda yer

alan 2.120 metrelik Ciritlik Tepesi'yle birlikte, Çal Dağı, Pehlivan Tepe, Şıh Tepe ve Gürcü Tepe gibi yüksek tepeler de mevcuttur.

Giresun'un birçok ilçesi gibi Güce de, önceleri Tirebolu ilçesine bağlı bir köy olarak varlığını sürdürmüştür. 1975 yılına gelindiğinde Giyimli, Kemaliye ve Tevekli köylerinin birleşmesi sonucu, Güce adıyla belde belediyesine dönüştürülmüştür. Tarihler 1990 yılını gösterdiğinde de Giresun'a bağlı ilçe statüsüne kavuşmuştur.

Güce ilçesi, merkezi, 4 mahallesi ve 15 adet köyü ile toplamda 8.754 kişilik bir nüfusa sahiptir.

Çağlar Öncesine Dayanan Bir İsim

Çağlar Öncesine Dayanan Bir İsim
smanlı'nın kuruluş yıllarındaki bir dönemde, Doğu Anadolu'dan gelen Gücefveroğlu denilen bir sülalenin, bugünkü Güce'nin bulunduğu coğrafyaya yerleştiği ve buna binaen bölgenin Güce diye isimlendirildiği düşünülmektedir. Hatta bugünkü mezarlık içerisindeki caminin de Gücefveroğlu zamanında yapıldığı söylenmektedir.

Bunun dışında, Karadeniz Bölgesi Türk Tarihi konusunda yapılan akademik çalışmalarda da bölgenin ismi ile ilgili önemli bulgulara rastlanmıştır. Buna göre, İslam öncesi Türk kavimlerinden Karlukların bir kolu olan Küçeli oymağının, bölgeye yerleşmesiyle birlikte buraya Güce denildiği kuvvetli bir ihtimaldir.

“Güce” ne demek?

Türkçe bir kavram olan ve küçük anlamındaki “Küçe” kavramıyla da ilişkilendirilen Güce'nin sözlük anlamı, “kırılmış buğday, yarılmış mısır ve burçak” anlamlarına gelmektedir. İlçenin ekonomisinin çoğunlukla tarıma dayandığı düşünüldüğünde, bu isim daha çok anlam kazanmaktadır.

Arşiv Belgeleriyle GÜCE

Yukarı Kelkit Havzası'nda yerleşik bir hayat süren Çepni Türkleri, 14. yüzyılın ortalarından itibaren yeni bir yurt arayışına girmişler ve bunun sonucu olarak Harşıt Vadisi'ni takiben bölgeye gelerek yerleşmeye başlamışlardır.

Fatih Sultan Mehmet zamanında ise Çepni Türkleri, Trabzon ve Doğu Karadeniz sahillerinin fethedilmesinde büyük destek sağlamışlardır.

Hatta bu destekleri unutulmamış, Fatih'ten sonraki padişah olan II. Bayezid, Çepni oymaklarına ve sipahilerine, yurtluk, tımar arazileri ve yaylalar vermiştir.

Güce, İlit, Boynuyoğun, Arpacık, Çukur gibi yerleşim yerleri de bu dönemlerde kurulmuştur.

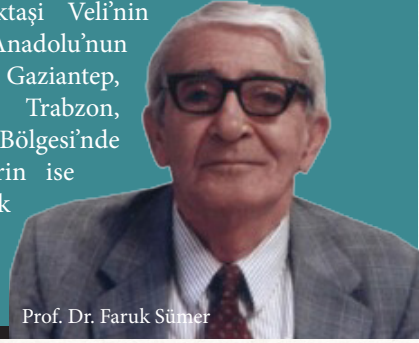
1468 tarihli Tapu Tahrir defterindeki tarihi bilgiler, bugünkü adı Soğukpınar olan Bayramoğlu ve Alahnas Nahiyelerinin 550 yıl önceki tarihini gözler önüne sermektedir.

Ayrıca bu belgeler, Güce'nin bir Türk yurdu olarak tarihinin ne kadar eskilere dayandığını göstermesi bakımından da oldukça önemlidir.

Osmanlı döneminde Trabzon vilayetinin Torul kazasına bağlı 7 nahiyeden biri

Çepni Türkleri ve GÜCE

Giresun ile ilgili tarihi araştırmalar yapan **Prof. Dr. Faruk Sümer**, Giresun'un Çepni Türkleri tarafından fethedilmesi sayesinde, Türk-İslam medeniyeti ile asırlar öncesinde tanıştığını yazmaktadır. Ayrıca Prof. Dr. Faruk Sümer Oğuzlar/Türkmenler isimli eserinde Çepnilerin, Hacı Bektaşî Veli'nin müritlerinden olduklarını ve Anadolu'nun değişik yerlerinde yaşadıklarını, Gaziantep, Giresun, Gümüşhane, Ordu, Trabzon, Bayburt olmak üzere Karadeniz Bölgesi'nde yoğun olarak yaşayan Çepnilerin ise çoğunlukla Sünni olduğunu, ancak zamanında Alevi olan grupların da Sünnileştiğini yazar.

Prof. Dr. Faruk Sümer

olan Bayramoğlu Nahiyesi, adını Oğuzların Çepni boyuna mensup olan Bayramlı Beyliği'nden almıştır. Ordu ve Giresun bölgesindeki kurulan bu beylik, burada uzun yıllar hüküm sürmüştür.

7 nahiyeden bir diğeri ise Güce'nin bağlı olduğu Alahnas Nahiyesi'dir.

İdari bölge olarak teşkil edilmiş olan Alahnas Nahiyesi, ilerleyen yıllarda Tirebolu kazasına bağlanmıştır ve Osmanlı tarihi boyunca, hatta Cumhuriyetin ilanından sonra bile Tirebolu ilçesine bağlı kalmıştır. ■

Tekkeköy Köyünün Merkezindeki Tarihi Hanlar (Derbent Kalıntısı)

Gümüşlük Hanı

GÜCE'NİN NÜFUS DURUMU

2015

MAHALLELER	
Merkez	1441
Giyimli	803
Kemaliye	839
Tevekli	736
KÖYLER	
Akpınar	152
Boncukçukur	275
Dayıcık	99
Düzçukur	266
Ergenekon	149
Fındıklı	182
Fırınlı	238
Gürağaç	297
Kuluncak	541
Sarıyar	428
Soğukpınar	104
Tekkeköy	246
Yukarıboynuyoğun	458
Örnekköy	123
İlit	363

GÜCE TOPLAMI: 3819

KÖYLER TOPLAMI: 3921

GENEL TOPLAM: 7740

*GÜCE'nin
Mahalleleri
ve Köyleri*

GÜCE İlçesinin Nüfusu

ilçede yerleşim Gelevera ile Karaovacık ve Karadoğa derelerinin oluşturduğu vadi yamaçlarında bulunur. İl kesimde bulunması nedeni ile ilçe merkezi küçük, iktisadi açıdan kıyı ilçelerine göre oldukça geri kalmıştır. İlçe merkezinin nüfus artışı oldukça düşüktür. İlçe geneli nüfus artışı ise yıllar itibari ile eksidir.

İlçe ve köy yerleşiminin dağınık olması yerel yönetimlerce yapılacak alt yapı hizmetlerinin de maliyetini artırmaktadır.

İş sahasının ve sanayi tesislerinin bulunmaması İlçe nüfusunun genel olarak azalmasının başlıca nedenlerindendir. ●

Mahalleler

MERKEZ

NÜFUSU: 1441

HANE SAYISI: 495

Eski yıllarda Balooğulları, Karadayoğulları ve Ustaogulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve çaydır.

GIYIMLI

NÜFUSU: 803

HANE SAYISI: 195

Eski yıllarda Kürdoğulları, Harttooğulları ve Hıdıroğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve çaydır.

KEMALİYE

NÜFUSU: 839

HANE SAYISI: 235

Eski yıllarda Keloğulları, Musooğulları ve Yılmazoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve çaydır.

TEVEKLİ

NÜFUSU: 736

HANE SAYISI: 255

Eski yıllarda Tomakoğulları, Topçuoğulları ve Eğrioğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve çaydır.

Köyler

NÜFUSU: 152
HANE SAYISI: 70

Eski yıllarda Görekseoğulları, Şellioğulları ve Kelhasanoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

AKPINAR

NÜFUSU: 275
HANE SAYISI: 97

Eski yıllarda Velioğulları, Çolakoğulları ve Kürdooğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve çaydır.

BONCUKÇUKUR

NÜFUSU: 99
HANE SAYISI: 95

Eski yıllarda Topçuoğulları, Ericoğulları ve Karavelioğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık, çay ve hayvancılıktır.

DAYICIK

NÜFUSU: 266
HANE SAYISI: 92

Eski yıllarda Şellioğulları, Gedikoğulları ve Bektaşoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

DÜZÇUKUR

Köyler

ERGENEKON

NÜFUSU: 149
HANE SAYISI: 55

Eski yıllarda Karayakupoğulları, Yığınoğulları ve Karabacakoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

FINDIKLI

NÜFUSU: 182
HANE SAYISI: 100

Eski yıllarda Durduoğulları, Gündoğduoğulları ve Canoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

FIRINLI

NÜFUSU: 238
HANE SAYISI: 100

Eski yıllarda Hacıkadiroğulları ve Fırınlioğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

GÜRAĞAÇ

NÜFUSU: 297
HANE SAYISI: 230

Eski yıllarda Kırcooğulları, Durhasanoğulları ve Gökoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

Köyler

NÜFUSU: 541
HANE SAYISI: 150

Eski yıllarda Sarımeahmetoğulları, Gedikoğulları ve Aloğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

KULUNCAK

NÜFUSU: 428
HANE SAYISI: 130

Eski yıllarda Kurucaoğulları, Güdükoğulları ve Çanakoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

SARIYAR

NÜFUSU: 104
HANE SAYISI: 85

Eski yıllarda Aydınogulları, Turaogulları ve Keskinogulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık, çay ve hayvancılıktır.

SOĞUKPINAR

NÜFUSU: 246
HANE SAYISI: 90

Eski yıllarda Kasımoğulları, Panazoğulları ve Arnavutoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

TEKKEKÖY

Köyler

YUKARIBOYNUYOĞUN

NÜFUSU: 458

HANE SAYISI: 247

Eski yıllarda Mudahharoğulları, Yiğitoğulları ve Özdemiroğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

ÖRNEKKÖY

NÜFUSU: 123

HANE SAYISI: 54

Eski yıllarda Yakupoğulları, Hacıoğulları ve Kelhasanoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Köyün geçim kaynağı fındık ve hayvancılıktır.

İLİT

NÜFUSU: 363

HANE SAYISI: 600

Eski yıllarda Sarımeahmetoğulları, Aloğulları ve Dursunoğulları buraya gelerek yerleşmiş ve bu sülalelerden çoğalmış. Mahallenin geçim kaynağı fındık ve çaydır.

“

1916-1918 yıllarında askerlerimiz birçok cephede olduğu gibi Karadeniz’de de destanlar yazmış, namert düşmana geçit verilmemiştir. Birinci Cihan Harbi’nde açlık, yokluk, salgın hastalığın bir sel gibi çiğneyip geçtiği Doğu Karadeniz’de önemli savaşlar yapılmıştır. Sarıkamış bozgunundan sonra Rus ordusu ancak Şaban Kalesi’nde durdurulmuş ve 16 aya yakın Şaban Kalesi Savunması sonucunda Rus ordusu Harşit’i geçememiştir. Şaban Kalesi’nde gerçekleşen yoğun çarpışmalarda birçok askerimiz şehit düşmüştür. Belki de Çanakkale Türküsü’ndeki “ölmeden mezara koydular” sözü en çok burası için geçerlidir.

Ahmet KUFACI

GÜCE'de
Birinci Cihan Harbi'nin
İzleri

Tarihi Patika Yol

Cüce, önemli merkezlere giden 8 yolun kavşak noktasında bulunur. Bu yollardan bazıları Birinci Cihan Harbi'ne bizzat tanıklık etmiştir.

Mesela Kemaliye Köyü içinden Espiye'ye giden ve Güce'yi sahile bağlayan tarihi patika yol bunlardan biridir. Birinci Cihan Harbi'nde Harşit Vadisi'ni savunan 37. Tümen Komutanı Hacı Hamdi Paşa tarafından yaptırılmıştır. Espiye'deki ana erzak ambarından, cephe içlerine doğru erzak sevkiyatı bu yol sayesinde gerçekleştirilmiştir.

İleri görüşlü bir kumandan olan Hacı Hamdi Paşa, asker erzaklarını cepheye ulaştırmak için sadece bu yoldan medet ummamış, çevredeki arazilere ekin ve sebze ektirmiştir. Zira o yıllarda cephe'deki askerlere erzak ulaştırmak oldukça güç bir işti. Sırtta ağır bir yük ile aç susuz kilometrelerce yol yürümek bir yana, bir de eşkıyalardan kurtulup sağ salım cepheye ulaşmak gerekmektedir. Eli silah tutan herkes cephe'de savaştığı için bu iş yaşlılar, kadınlar ve çocuklara düşmektedir. Sırtlarına yüklenen erzakları, askerlere götürebilmek için bin bir türlü zahmete katlanan bu taşıyıcı kabilelere "mekkâre" denir.

Güce Belediyesi bu büyük Kumandanı unutmamış ve 1975 yılında adını Güce'de bir caddeye vermiştir.

Harşit Savunması'nda önemli bir rolü olan Pirselimoğlu Hacı Hamdi Paşa hakkında birçok şeyi, bölgede uzun süre araştırmalar yapmış olan ve savaşın canlı tanıkları ile bizzat görüşen Araştırmacı-Yazar Ahmet KUFACI sayesinde öğreniyoruz. Sayın KUFACI'nın bir anekdotuna kulak verelim:

“...Hacı Hamdi Paşa hakkında ilk bilgileri Kazım Karabekir Paşanın “Doğunun Kurtuluşu ve Ötesi” isimli kitabından almıştım. Yöremiz yaşlılarından da dinledikten sonra Trabzon'da araştırmaya giriştim. Çömlekçi de Pirselimoğlu Petrol tabelasını okuyunca oraya girdim. Kendimi tanıttım

ve Hacı Hamdi Paşa'yı sordum. Muhatap olduğum zat, Paşanın oğlu olduğunu, ancak kayıt ve belgelerin zayii olduğunu, bu duruma çok üzüldüklerini, Paşanın sağlığında anılarını yazmadığını bildirdi. Paşanın oğullarından Hayati Bey ile müşerref oldum. Kendisi bana çok yardımcı oldu; fotoğraflar verdi. [...] Hayati Bey'in bana gönderdikleri içinde bir de Paşa'nın kendi ağzından özgeçmişi (hal tercümesi) var. Ne yazık ki yarım kalmış. Paşa bu yazıda 1295 doğumlu olduğunu, 1312 tarihinde Harbiye mektebini bitirdiğini, 1314'de subay olarak Erkanı Harbiye mesleğine dâhil olduğunu bildiriyor...”

Araştırmacı-Yazar Ahmet Kufacı'nın Kaleminden Büyük Kumandan

Ahmet Kufacı

1916 yılının yağışlı ve sisli bir Temmuz sabahı... Bir tabur asker ve çok sayıda zabıt kafilesi Arpacık köyünde göründü. Herkesin saygıyla emirlerini bekledikleri kumandan, doru bir at üzerinde yavaş yavaş ilerliyordu. Cüsseli, sert bakışlı, pala bıyıklı, her şeye hâkim ve cesur bir görünümü vardı.

Köyün, Subaşı mahallesi-ne gelince durdular. Burada Güce Medresesi Müderrislerinden, Çıtlakoğlu Hoca Ahmet Efendi tarafından yapılmış bir çeşme ve 1500 yılından beri ayakta duran köy camii vardı.

Kumandan Paşa, dürbünü aldı; sırtını kuzeye çevirip

karşıdaki cepheyi taramaya başladı. Şaban Kalesi'ni, Yaşmaklı Yolu'nu, Eğrigüney Beli'ni ve Garigan Hattı'nı dikkatlice gözlemledi.

Sonra geri döndü. Sert bakışları köy evleri üzerinde dolanıp durdu. En sonunda, işaret parmağı ile bulunduğu noktadan biraz yukarıdaki bir evi gösterdi.

Zabıtlar, depo çavuşları, bölüm emini ve emir neferleri hemen harekete geçtiler. Üç-beş dakikada yokuşu çıktılar, evin kapısına vardılar. Altan kapılı, içten merdivenli, azami altmış metre-karelik bir evdi burası. Artık Kumandan karargâhının bu ev olacağı anlaşıldı.

Evin sahibi Tahir Ağa adında bir Arpacıklı idi. Derhal ve memnuniyetle evini Kumandana tahsis etti. Hizmet eratı bir bir Kumandan sandıklarını ve eşyalarını eve taşıdılar.

Ev, cepheye hâkim bir noktada idi. Kumandan ilk adımını attığı evin pence-resinden tekrar dürbününü kaldırdı. Yanındaki kurmay heyeti zabitleri de dürbünlerine sarıldılar. Binbaşı Recep Peker Bey haritayı serdi ve Kumandana tekmili verdi. Paşanın kurmaylarından biri de Ünyeli Topçu Zabiti Galip Bey idi.

Cephe birlikleri, Tirebolu arazisinde Harşıt Çayı ağzından güneye doğru mevzilenmişti. Gerekli istihkâmları kazmış, tahkimatları yapmıştı.

Rusların ilk gelişinde suyun batısını tutan düşman tümeni askerleri ile Osman Ağa milisleri ve çarpışa çarpışa bu hatta gelmiş olan Rize-Trabzon Milis Müfrezeleri arasında şiddetli çatışmalar olmuş, bu nedenle Rus birlikleri suyun batısına geçemeyip duraklamış, tekrar taarruz etmekten vazgeçmişlerdi. Harşıt Çayı boyunca cephe, işte bu şekilde oluşmuştu.

Şaban Kalesi en önemli nokta idi. Daha güneye doğru Eğrigüney Beli, Hozanlar-Garigan Hattı, Alucra topraklarına doğru gidiyordu.

Kumandan, ana hatları ile zaten bilse de, birliklerinin konuşlanma durumunu dikkatle dinledi. Sonra emir verdi: "Aşhane, cephanelik ve postane kurulsun! Zabiter evlere yerleşsin!"

Zaten köylülerin çoğu her an Rusların geleceğinden korkarak evlerini boşaltmışlar, yüklerini yüklenip gitmişlerdi. Köyde mevcut olanlar da evlerini zabitlere terk edip serenderlere taşındılar.

Molla Osman'ın evi karargâh askerlerinin mutfağı, köyün camii ise cephane deposu oldu. Küpoğlu Mustafa'nın evine sahra telefonları çekilip postane oluşturuldu.

Büyük Kumandan burada iki yıl kaldı. Bundan sonra düşmanlarla muharebeler başlayacaktı. Bu büyük Kumandan, Hacı Hamdi Paşa'ydı.

Şanlı Bir Abide: Şaban Kalesi

Bir asır önce çetin çarpışmaların yaşandığı bu bölgede, Birinci Cihan Harbi'nin izini taşıyan tek şey yollar değildir.

Ruslar, 1916 tarihinde Trabzon'u işgal etmişler, Tirebolu kapılarına dayanmışlar ve Harşit Çayı'nın doğu yakasını kuzeyden güneye doğru cephe tutmuşlardır.

Bu yüzden savunma Güce'nin Doğankent'e bakan yakasından gerçekleştirilmiştir ve Sarıkamış faciasından sonra durmaksızın süren Rus işgali, ancak 16 aylık bir savunma sonucunda, Şaban Kalesi'nde durdurulabilmiştir. Böylece Rus birlikleri, Harşit'i geçememişlerdir.

Harşit Savunmasının yapıldığı "Şaban Kalesi"nin Tabiat Anıtı envanter çalışması- na Doğa Koruma ve Milli Parklar 12. Bölge Müdürü Mustafa BULUT, Güce Kaymakamı Mustafa KÖLEOĞLU, Güce Belediye Başkanımız Aytekin Geçgel, 12. Bölge Müdür Yardımcısı Hasan TERZİOĞLU, Giresun Orman ve Su İşleri İl Şube Müdürü Ertan KUDUBAN, Bölge Müdürlüğü ve Şube Müdürlüğü teknik elemanlarının katılımı ile devam edildi.

Şehitlikler ve mevziler gezildi. 19 adet şehit mezarının ve 100 yıllık savaş mevzilerinin yaklaşık 500 m'lik kısmı gezildi. Kalan bölümlerdeki çalışmalarımız devam edecektir.

Fakat yaşanan yoğun çarpışmalar sonucunda Şaban Kalesi'nde birçok askerimiz şehit olmuştur. Şehit olan askerlerimizin defnedildiği Giyimli Mahallesi'nde yer alan şehit mezarlarıyla ilgili çalışmalar günümüzde hala devam etmektedir.

Şehit mezarları dışında, 1915-1917 yılları arasında gerçekleşmiş olan Osmanlı-Rus Savaşı'nın izlerini kale içindeki kalıntılarda da görmek mümkündür. Askerlerin tayin için kullandığı taştan oyma fırın, su kuyusu ve siperler o günün acımasız koşullarını, bugün bile tüm çıplaklığı ile gözler önüne sermektedir.

Kahraman askerlerimize ait olan birçok siper, mevzi ve karargâh kalıntıları, hala savunmanın yapıldığı bölgede gün yüzüne çıkarılmayı beklemektedir.

Ayrıca Şaban Kalesi'nin karşısında Harşıt Vadisi'ne hakim bir tepede yer alan Bedrama Kalesi'nin Melik Ahmet Bey tarafından Trabzon'un fethinden 110 yıl önce 1352 yılında fetih edilmesi zaferler tarihimiz açısından çok önemlidir. ■

Şaban Kalesi'nde Askerlerin Ekmek Pişirdiği Tarihi Fırın

Şabankale Şehitlikleri

Şabankale Şehitlikleri

Şabankale Şehitlikleri

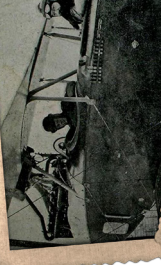
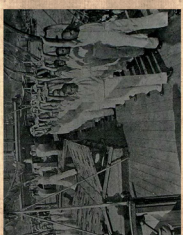
KAFKAS CEPHESİ HARŞİT VADİSİ VE ŞABAN KALESİ ŞEHİTLERİ İSİM VE MEMLEKET LİSTESİ

SIRA

DOĞUM

Kaynak : Milli Savunma Bakanlığı Belgeleri
Derleyen : Kahir Al

NO	ADI	BABA ADI	YILI	ÖLÜM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ASKERLİK ŞUBESİ	İLÇESİ
11214	ÖMER	HASAN	1297	14	1916	AGACBAŞI MUHAREBESİ	MIHALIÇCIK
8413	REŞİT	İSMAIL	1298	26	4	1916	AGACBAŞI TAARRUZUNDA
2081	KADIR	SAKIR	1302	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
3470	ÖMER	HASAN	1310	30	1	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
4693	HASAN	MEHMET	1301	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
5244	SATILMIŞ	HASAN	1305	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
5672	TEVFIK EFENDİ	SÜLEYMAN	0	19	10	1914	AGACBAŞI YAYLASINDA
8131	HALİT EFENDİ	ZIYA BEY	1312	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
8403	MUSTAFA	OSMAN	1297	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
8404	BAŞIT	İSMAIL	1305	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
8553	VELİ	HASAN	1297	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
8567	HASAN	MEHMET	1297	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
9070	BEKİR	MEHMET	1303	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
9356	MEHMET	İSMAIL	1309	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
9896	EMİN	HÜSEYİN	1301	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
9900	HÜSEYİN	MUSTAFA	1296	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
10288	SÜLEYMAN	RAMAZAN	1310	23	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
11139	SÜLEYMAN EFENDİ	İBRAHİM	1305	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
14008	RAMAZAN	İSMAIL	1293	10	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
16342	MUSTAFA	MEHMET	1310	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
16825	DERVİS	VELİ	1298	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
7751	ABDULKADİR	VELİ	1297	16	4	1916	AGACBAŞI YAYLASINDA
12353	AHMET	MEHMET	1291	17	2	1917	EYMURDE
12387	OSMAN	MEHMET	1293	17	7	1917	EYMURDE
4489	HALİM EFENDİ	HÜSEYİN	1295	2	7	1916	HARŞİT
4490	HALİM EFENDİ	HÜSEYİN	1295	2	7	1916	HARŞİT
7314	HÜSEYİN	MEHMET	1310	8	7	1917	HARŞİD
7316	HÜSEYİN	MEHMET	1310	8	7	1917	HARŞİD
7345	SUKRÜ	SAKİR	1311	16	11	1916	HARŞİD
7348	SUKRÜ	SAKİR	1311	16	11	1916	HARŞİD
7411	AHMET	ALİ	1311	21	7	1916	HARŞİD
9091	ALİ	KAHRAMAN	1309	3	3	1917	HARŞİD
11790	EMİN	MUSTAFA	1284	25	1	1917	HARŞİD
11791	EMİN	MUSTAFA	1284	25	1	1917	HARŞİD
15841	HAKKI	İSMAIL	1303	7	7	1916	HARŞİD
15842	HAKKI	İSMAIL	1303	7	7	1916	HARŞİD
7222	ALİ	SÜLEYMAN	1302	3	4	1917	HARŞİD NEHRİ KENARINDA
7224	ALİ	SÜLEYMAN	1302	3	4	1917	HARŞİD NEHRİ KENARINDA
9090	ALİ	KAHRAMAN	1309	3	3	1917	HARŞİD NEHRİ KENARINDA
1301	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1302	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1303	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1304	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1305	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1306	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1307	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1308	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1309	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1310	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1311	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1312	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1313	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1314	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1315	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1316	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1317	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1318	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1319	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1320	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1321	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1322	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1323	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1324	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1325	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1326	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1327	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1328	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1329	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1330	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1331	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1332	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1333	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1334	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1335	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1336	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1337	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1338	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1339	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1340	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1341	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1342	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1343	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1344	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1345	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1346	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1347	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1348	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1349	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1350	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1351	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1352	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1353	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1354	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1355	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1356	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1357	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1358	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1359	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1360	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1361	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1362	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1363	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1364	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1365	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1366	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1367	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1368	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1369	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1370	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1371	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1372	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1373	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1374	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1375	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1376	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1377	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1378	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1379	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1380	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1381	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1382	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1383	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1384	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1385	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1386	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1387	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1388	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1389	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1390	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1391	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1392	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1393	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1394	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1395	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1396	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1397	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1398	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1399	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1400	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1401	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1402	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1403	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1404	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1405	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1406	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1407	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1408	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1409	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1410	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1411	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1412	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1413	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1414	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1415	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1416	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1417	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1418	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1419	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1420	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1421	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1422	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1423	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1424	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1425	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1426	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1427	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1428	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1429	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1430	ALİ	HASAN	1311	16	11	1916	HARŞİDDE
1431	ALİ	HASAN	1311				

1461 ALI	HASAN	1311	16	11	1916	HARSIDDE	---	---	---
7134 MEHMET	MEHMET	1302	21	7	1916	HARSIDDE	GERZE	GERZE	---
7135 MEHMET	MEHMET	1302	21	7	1916	HARSIDDE	GERZE	GERZE	---
7173 ISMAIL	ISMAIL	0	9	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	ALUCA	---
7174 ISMAIL	ISMAIL	0	9	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	ALUCA	---
7184 ALI	ALI	1315	21	7	1916	HARSIDDE	GRESUN	ALUCA	---
7186 ALI	ALI	1315	21	7	1916	HARSIDDE	GRESUN	ALUCA	---
7206 MEHMET	ALI	1303	12	10	1916	HARSIDDE	GORELE	GORELE	---
7208 MEHMET	ALI	1303	12	10	1916	HARSIDDE	GORELE	GORELE	---
7223 ALI	TEMEL	1313	13	10	1916	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7225 ALI	TEMEL	1313	13	10	1916	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7239 HALIL	ALI	1299	5	8	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7242 HALIL	ALI	1299	5	8	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7247 HASAN	OSMAN	1298	25	3	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7248 HASAN	OSMAN	1298	25	3	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7263 RAMIZ	YUSUF	1295	21	4	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7264 RAMIZ	YUSUF	1295	21	4	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7271 YUSUF	MEHMET	1315	23	3	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7272 YUSUF	MEHMET	1315	23	3	1917	HARSIDDE	GRESUN	TREBOLU	---
7275 İBRAHİM	HASAN	1301	8	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	YAGLIDERE	---
7276 İBRAHİM	HASAN	1301	8	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	YAGLIDERE	---
7296 ALI	SÜLEYMAN	1313	13	8	1917	HARSIDDE	GRESUN	---	---
7299 ALI	SÜLEYMAN	1313	13	8	1917	HARSIDDE	GRESUN	---	---
7384 HASAN	MEHMET	1315	8	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	BULANCAK	---
7385 HASAN	MEHMET	1315	8	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	BULANCAK	---
7398 AHMET	ALI	1311	21	7	1916	HARSIDDE	GRESUN	CARŞİBAŞI	---
7443 YUSUF	ABDULLAH	1314	9	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	PIRAZİT	---
7444 YUSUF	ABDULLAH	1314	9	12	1916	HARSIDDE	GRESUN	PIRAZİT	---
7667 HASAN	MUSTAFA	0	15	6	1916	HARSIDDE	GUMUSHANE	TORUL	---
7668 HASAN	MUSTAFA	0	15	6	1916	HARSIDDE	GUMUSHANE	TORUL	---
11625 MUSTAFA	OSMAN	1307	0	0	1917	HARSIDDE	GOLKOY	GOLKOY	---
11626 MUSTAFA	OSMAN	1307	0	0	1917	HARSIDDE	GOLKOY	GOLKOY	---
11809 MEHMET	SALİH	1299	12	10	1916	HARSIDDE	ORDU	ORDU	---
11814 MEHMET	SALİH	1299	12	10	1916	HARSIDDE	ORDU	ORDU	---
12006 İBRAHİM	SÜLEYMAN	1314	21	7	1916	HARSIDDE	ORDU	MERKEZ	---
12007 İBRAHİM	SÜLEYMAN	1314	21	7	1916	HARSIDDE	ORDU	MERKEZ	---
12274 MEHMET	AHMET	1292	16	11	1916	HARSIDDE	SAMSUN	ALAÇAM	---
12275 MEHMET	AHMET	1292	16	11	1916	HARSIDDE	SAMSUN	ALAÇAM	---
12696 İBRAHİM	MUSTAFA	1301	16	11	1916	HARSIDDE	SAMSUN	ALAÇAM	---
12697 İBRAHİM	MUSTAFA	1301	16	11	1916	HARSIDDE	SAMSUN	ALAÇAM	---
16017 AHMET	ALI	1313	21	9	1916	HARSIDDE	TRABZON	CARŞİBAŞI	---
16018 AHMET	ALI	1313	21	9	1916	HARSIDDE	TRABZON	CARŞİBAŞI	---
11871 AHMET	ALI	1298	23	1	1917	HARSIDDE YANIK TEPEDE	ORDU	ATBAŞTI	---
11872 AHMET	ALI	1298	23	1	1917	HARSIDDE YANIK TEPEDE	ORDU	ATBAŞTI	---
3816 AHMET	DURSUN	1297	13	2	1917	HARŞİT HATTI MUDAFASINDA	ARTVIN	HOPA	---
12035 HÜSEYİN	HÜSEYİN	1301	11	9	1917	INKÖY	ORDU	PERSEVE	---
7419 SAMİL	MEHMET	1306	4	11	1916	INKÖY	GRESUN	KESAP	---
10114 HÜSEYİN	HACI ALI	1303	14	9	1916	INKÖY	KONYA	BOZKIR	---
11974 MEHMET	ABDULKADİR	1295	26	7	1917	INKÖY	ORDU	FATSA	---
12047 HALİL	HÜSEYİN	1313	25	9	1917	INKÖY	ORDU	ULUBEY	---
6646 BEKİR	MUSTAFA	1292	5	8	1915	INKÖY MUHAREBESİNDE	ERZURUM	---	---
12699 İBRAHİM	ŞABAN	1293	15	2	1917	ZENDİN BASINDA	SAMSUN	---	---

*GÜCE'nin
Akarsuları,
Bitki Örtüsü ve
Geçim Kaynakları*

Akarsular ve Bitki Örtüsü

Gökçebel Barajı

Güce'nin topraklarına iki şey hayat verir. Biri şarkılara konu olmuş akarsular, diğeri her mevsim yağan bereketli yağmur...

Giresun ile Gümüşhane sınırındaki Akılbaba Dağı'ndan doğan Gelevera Deresi ile birlikte, Karaovacık ve Karadoğa Dereleri, Güce'nin başlıca akarsularındandır.

Özlüce Deresi olarak da bilinen, adını Gelevera Yaylası'ndan alan Gelevera Deresi'nin uzunluğu 80 kilometredir. Gümüşhane sınırları içerisinde yol aldıktan sonra Giresun sınırlarına giren dere, Espiye'ye bağlı Arpacık Köyü yakınla-

rındaki Karadoğa Deresi ile birleşir. Ayrıca Gümüşhane sınırları içerisinde, derenin üzerine kurulmuş olan Gökçebel Barajı bulunmaktadır.

Gelevera adına, 16. yüzyılla ait vergi kayıtlarında da rastlamak mümkündür. Bu kayıtlara göre Gelevera, Karahisar-ı Şarkî Livası'na bağlı Şiryan Nahiyesi içinde yer alan köylerden biridir. Bu ismin, değişik coğrafyalara dağılmış bir Türk aşiretine ait olma olasılığı yüksektir.

Karaovacık Deresi ise Espiye'ye bağlı Direkbükü Köyü yakınlarında doğar, Karadoğa Deresi ile birleşir ve Arpacık köyü yakınlarında Gelevera Deresi ile buluşur.

Aladereçam Barajı

Güce sınırları içerisinde, derenin üzerine kurulmuş olan Alaçamdere Barajı bulunmaktadır.

Güce'nin iklimi, tipik Karadeniz ikliminin bütün özelliklerini taşımaktadır.

Her mevsimin bol yağışlı olması nedeniyle ilçe toprakları bitki örtüsü bakımından oldukça zengindir.

Kestane, Kızılağaç, Meşe, Kayın, Sarıçam ve Ladin, bölgenin ormanlık alanlarında rastlanabilecek belli başlı ağaç türlerindendir.

Geçim Kaynakları

ilçede yetiştirilen başlıca tarım ürünleri arasında, yöreyle özdeşleşmiş olan Taf-lan, Fındık, Mısır ve başta Fasulye olmak üzere her türlü sebze yer almaktadır.

Tabii birde Doğu Karadeniz çayları arasında yeri çok ayrı olan Güce Çayı'nı unutmamak gerekir. Yüksek irtifada yetişmesine rağmen bölgenin Karade-

niz'in diğer bölgelerine nazaran daha az yağış alması ve güneşe daha çok maruz kalması sebebiyle Güce Çayı'nın aroması çok yüksek olur.

Ayrıca Kivi, Kiraz, Elma Armut, Ahududu, Dut, Çalı Çileği, Mayıs Çileği gibi envai çeşit meyve de, bu bereketli toprakların sunduğu ödüllerin ne kadar fazla olduğunu ispatlar niteliktedir.

İlçe ekonomisi tarım dışında, özellikle yüksek kesimlerde hayvancılık ve ormancılığa dayalıdır. Bununla birlikte arıcılık da bölgenin diğer geçim kaynakları arasındadır.

Güce'nin Nisan ayında üretilen kesane balı oldukça meşhurdur. Özellikle romatizma, akciğer ve mide için faydalı olduğundan uzmanlar tarafından tavsiye edilir.

Bir başka geçim kaynağı ise yaylacılıktır. Giresun'un birçok ilçesinde olduğu gibi burada da yaylacılık oldukça gelişmiştir. Yöre insanı, yaylalarda genellikle koyun ve kıl keçisi yetiştirmektedir.

Bölgedeki en meşhur yaylalar arasında Ağaçbaşı, Karaovacık ve Çaloba Yaylalarını sayabiliriz. Bu yaylalar, neredeyse doğal yapıları hiç bozulmadan geçmişten günümüze ulaşmayı başarmışlardır. Aynı zamanda kendilerine has özellikleri ile her mevsimin farklı güzelliğini yansıtan nadir yerlerdir.

Kaybolmaya yüz tutmuş bazı meslekler, burada hala yaşatılmaya çalışılmaktadır. Demircilik, Sepetçilik ve özellikle Teveklî Beşîği üreticiliğı bölgedeki zanaatçılığın en önemli örneklerindendir.

Bölgedeki geleneksel geçim kaynaklarının dışında, gelişmekte olan bir sanayi yapılanmasından da bahsedilebilir. ay Fabrikası, Tavuk iftliğı, Mobilya Üretim Atölyeleri ve Demir Doğrama Atölyeleri, ilçedeki birçok insana iş imkânı sağlamaktadır. ■

KASIM DEDE

İLE

İLGİLİ RİVAYETLER

Kasım Dede, askerde iken su üstüne seccade serip namaz kılarmış. Onu gören askerlerden birinin haber vermesi ile bu ilginç keramete şahit olan komutanı, onu ödüllendirmek istemiş ve kendisinden ne dilediğini sormuş. Kasım Dede de ona; “Derin dereyi bana verin yeter.” demiş. Komutan onun bu isteğini yerine getirmiş, bir derin dere olan Gelevera’nın Boynuyoğun kısmını ona vakfetmiş.

Kasım Dede yaban elik keçilerini sağdırır, sonra da bunu Kaşevinde misafirlerine ikram edermiş. Olayı çok merak eden gelinine, bu durumu takip ve ifşa etmemesini tembih etmiş; ancak merak duygularına yenilen gelin, keçilerin nasıl sağıldığını izlemeye başlayınca işin sırrı gitmiş ve dağa kaçan keçilerin sütünü bir daha sağmak mümkün olmamış. Bu olaydan sonra yedi yıl çevredeki dağlarda, daha önce keçilerin boynuna takılmış olan çan ve kelek sesleri duyulmuş.

Kasım Dede, Tekke köyü içinden geçen Gelevera Deresi üzerine bir değirmen yaptırmış. Bu değirmenin unu çok bereketli olur, zor tükenirmiş. Şeyh Efendi halktan, değirmenin teknesine bakmamalarını istemesine rağmen meraklanıp da zahire teknesine bakanlar, burada ağzından zahire haznesine buğday taneleri dökülen yılanı görüp çığlık atınca yılan kaçmış ve bereketin sırrı da yok olmuştur.

Evliyalar Diyarı
GÜCE

Bir Horasan Alpereni: Kasım Dede

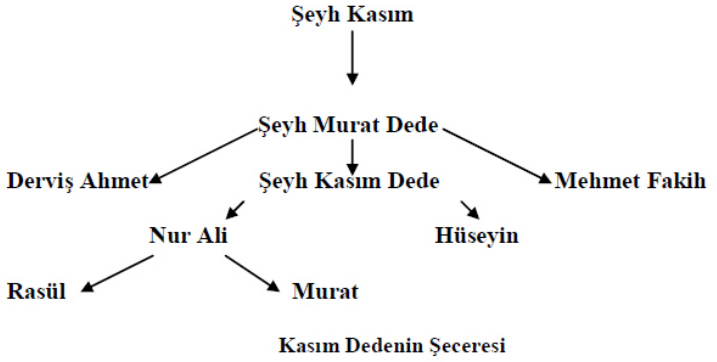
Kasım Dede'nin Mezarı Üzerindeki Kutsal Söğüt Ağacı

Şimdiye kadar Güce'yi özel kılan birçok şeyden bahsettik: önemli merkezleri birbirine bağlamasından, bereketli toprağına hayat veren akarsularından, zengin bitki örtüsünden, tarım ürünlerindeki çeşitliliğinden, yaylalarının kendine has güzelliğinden ve Çepni Türklerine kadar uzanan kadim tarihinden... Ama bahsetmemiz gereken bir şey daha var, o da, Güce'nin aynı zamanda bir evliyalar diyarı olmasıdır.

Mesela bölgede oldukça tanınan evlialardan biri Karavelioğlu Mehmet Hoca Efendi'dir. 1964'te vefat eden Mehmet Hoca'nın, Güce'ye bağlı İlit Köyü'nde bulunan

mezarı, özellikle dini bayramlarda oldukça yoğun bir şekilde ziyaretçi almaktadır. Ama biz çok daha eskilere giderek, Güce dendiğinde akla ilk gelen evliya olan Kasım Dede'den ve onun kurduğu zaviyeden bahsedeceğiz.

Kasım Dede ve zaviyesi hakkında bilgi veren en eski yazılı belge, 1486 tarihli Trabzon Sancağı vergi defteridir. Kasım Dede, Güce'ye bağlı Boynuyoğun Köyü'nde faaliyet göstermiştir ve halk arasında onun hakkında anlatılagelen birçok ilgi çekici rivayet bulunmaktadır. En ilgi çekici olanıysa çocukluğunu anlatandır. Bu rivayette Murat Şeyh, Mentеше

Kasım Dede'nin Şeceresi

Şeyh ve Hasan Şeyh adlı üç ermiş kardeşten bahsedilir. İşte Kasım Dede, bu üç kardeşten Murat Şeyh'in 9 çocuğundan biridir.

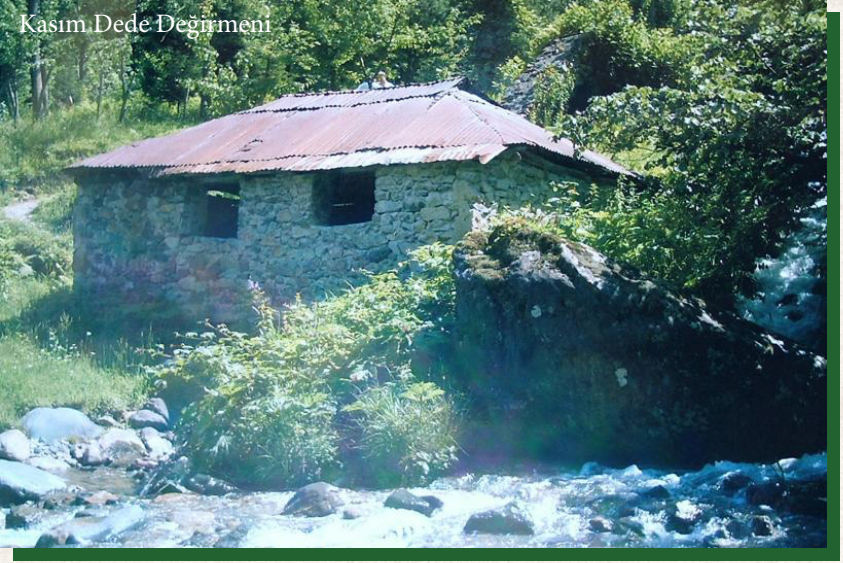
Çok hasta olan ve yaşaması için hiç umut kalmayan Kasım Dede, yaylaya göçe giden anne ve babası tarafından bir ağaç kovuğuna bırakılır. Aradan geçen zaman içerisinde Kasım Dede'nin sağlıklı olan bütün kardeşleri yaylada vebadan ölmüşlerdir. Annesi, köye geri döndüklerinde ağaç kovuğuna bıraktığı oğlunun cesedini gömmek için ağacın başına gider. Fakat oğlunun yaşadığını ve bir elik keçisi tarafından beslenilip, büyütüldüğünü görür.

Kasım Dede'nin kerametleri bununla sınırlı değildir elbette. Yine rivayetlere göre kendisi su üstüne seccade serip namaz kılmıştır, yaban elik keçilerini sağdırmıştır, hatta bir yılanı değirmene götürmesi için ağzında buğday taşıttırmıştır...

Kasım Dede'nin kerametleri vefatından sonra bile devam etmiştir. Öyle ki, Kasım Dede defnedildikten sonra cenazesini kıldırان imamın elindeki kuru söğüt dalı yerşermiştir. İşte dibinde Kasım Dede'nin mezarının olduğu düşünülen, Gelevera Köyü'ndeki tarihi taş köprü'nün yakınında bulunan asırlık söğüt ağacının, bu daldan filizlendiği söylenmektedir.

Boynuyoğun Zaviyesi

Kasım Dede Değirmeni

Kasım Dede Zâviyesi, Gelevera Vadisi'nin orta kısmında yer alan Yukarı Boynuyoğun Köyü'nde kurulmuştur. Günümüzde bu köy, zaviyeden dolayı Tekke Köyü olarak isimlendirilmektedir. Kasım Dede'nin evi, aşevi ve değirmeni bu köydedir.

Yıkılıp yeniden yapılmış olan Kasım Dede'nin Evi dışındaki diğer yapılar orijinallliğini korumaktadır. Ama halk tarafından bazı değişiklikler de yapılmıştır.

Mesela aşevi binasının yeri, küçük bir mezarlık görünümünde taştan bir duvarla çevrilmiştir. Kasım Dede'nin Aşevi, günümüzde daha çok ziyaret amaçlı kullanılması-

Kasım Dede İmarethane'si

na karşın, ilk kurulduğunda olduğu gibi hala burada kazan kaynatılıp halka yemek dağıtılmaktadır.

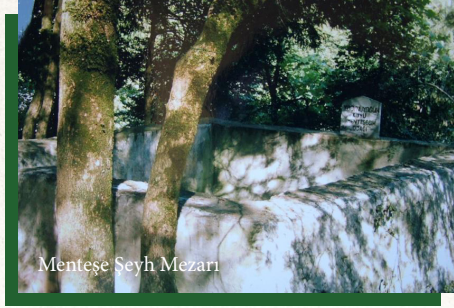
Halk tarafından "Semah Düzü" denen düzlüğün güneyinde, Tekke Köyü mezarlığı bulunmaktadır. Bu mezarlığın en önemli özelliği, Kasım Dede haricindeki diğer şeyhlerin mezarlarının burada bulunmasıdır.

Büyük şimşir ağaçları altında Menteşe Şeyh ve oğlu Mustafa Şeyh'in türbeleri yer almaktadır. Ama bu türbelerin hiçbirinde yazılı şahide olmadığı gibi mevcut mezarlar, taş ve ağaç gibi basit malzemeler kullanılarak yapılmıştır.

Belgelerde ve rivayetlerde adı geçen Kasım Dede'nin babası Murat Şeyh'in mezarının nerede olduğu konusundaysa herhangi bir bilgi yoktur.

Kasım Dede'nin mezarı ise Gökçebel Barajı suları altında kalmıştır. Bölgenin Türk-İslam yurdu olmasında çok büyük katkısı olan, Horasan alpereni, gönül sultanı Kasım Dede'nin mezarının baraj suları altında kalmış olması, elbette kültür ve manevi tarihimiz açısından büyük bir kayıptır. Umuyoruz ki yetkililer, Kasım Dede'nin asırlık söğüt ağacı altındaki mezarını baraj suları altından kurtarıp, olması gereken yere, yani Tekke Köyü mezarlığına taşırlar.

Kasım Dede başta olmak üzere aziz ecdadımızı ve gönül sultanlarımızı rahmetle anıyoruz. ■

Menteşe Şeyh Mezarı

Hasan Şeyh Mezarı

Kasım Dede'nin Mezarındaki Söğüt Ağacı

Kasım Dede'nin zaviyesi ve evi Tekke köyünde, mezarı ise Gelevera'dadır. Hayvancılığın ve ziraatın temel geçim kaynağı olduğu o yüzyıllarda Şeyh Kasım güzleğinde, muhtemelen de bir sonbahar günü vefat etmiş olmalıdır ki, köyüne oldukça uzak olan buraya defnedilmiştir.

Belediye Hizmetleriyle
GÜCE

GÜCE Sevdalısı Bir Başkan

Aytekin Geçgel

Güce'yi Güce sevdalısı birinden, yani Aytekin GEÇGEL'den dinlemek en doğrusu olacaktır:

“Güce, yemyeşil yaylaları, gür ormanları, serin serin akan dereleri ve çağlayan şelaleleri ile adeta saklı bir cennettir. İnoyrak, Tepegediği, Derindere Vadileri ile birbirinden güzel yayla obalarımız, doğal güzellikleri ve muhteşem manzaraları ile doğa tutkunları için gerçekten görülmeye değerler. Bölge, tarih ve kültür turizmi açısından da oldukça önemli bir konumda bulunuyor.

1. Dünya Savaşı'nda Osmanlı-Rus Savaşı'nda askerlerin ölüm kalım mücadelesi

verdiği yerlerde, o döneme ait kalıntılar hala bir ibret nişanesi olarak zamana meydan okuyor. Askerlere erzak taşıyan vatandaşların, ticaret kervanlarının ve yaylalara göç edenlerin kullandığı güzergâhta bulunan tarihi taş döşeme yollar, bu tarihi olayların canlı şahidi olarak duruyor.

İlçe merkezinin hemen yanında, Rusların 16 ay geçemediği Harşit Vadisi'ne hâkim Şaban Kalesi, Kafkas Cephesi'nin son savunma hattı olarak önemli bir değere sahip. Kaledeki askerlerin ekmekleri pişirdiği fırın ve kalenin zirvesindeki askeri karargâh merkezi, istiklal davamızın birer manevi abi-

Ağaçbaşı Yaylası

desi olarak dikkat çekiyor. Şaban Kalesi çevresindeki şehitliklerimiz, Güce'nin manevi tapu senetleri olarak Fatiha okuyacak ziyaretçiler bekliyor.

İnoyrak-Gökçebel yöresi, Karadeniz Bölgesi'nin tüm özelliklerini içerisinde barındıran harika bir mekân. Tertemiz havası, yem yeşil doğası ile kuş sesleri içerisindeki bu büyüleyici vadi, yazın en sıcak zamanlarında dahi serinliğini muhafaza ediyor. Şehrin bunaltıcı havasından kurtulmak isteyenler burada adeta hayat buluyorlar. Güce'yi ne kadar anlatsam yeterli gelmez. Güce, anlatılmaz yaşanır.”

Güce'de Kış Manzarası

İnoyrak Taşbaşı Kaya Gediği

GÜCE’de Belediye Hizmetleri

Güce’yi “Turizmde Marka İlçe” yapmak için kararlı olan Güce Belediye Başkanı Aytekin GEÇGEL, ilçenin tarihi ve doğal güzelliklerini turizme kazandırmak amacıyla toplantılar organize etmekle birlikte, tur firmalarını ve yatırımcıları bölgeye davet ederek rehber eşliğinde Güce’nin değerlerini tanıtmaktadır.

Yaklaşık üç yıl gibi kısa bir süredir Belediye Başkanlığı yapmasına rağmen Aytekin GEÇGEL, Güce’nin doğal, tarihi, kültürel ve turistik bakımından Karadeniz Bölgesi’nin en önde gelen ilçelerinden birisi olmasında emin adımlar atmıştır.

Aytekin GEÇGEL, Güce Belediyesi’nin başına geçtiği günden beri Güce halkı için bir çok hizmetin altına imza atmıştır. Bunların hepsini saymamız elbette mümkün değildir ama başlıcalarından bahsedecek olursak; kent genelinde büyük bir titizlikle gerçekleştirilen asfalt çalışmaları, yaylalara daha rahat ulaşım için yayla yollarında yapılan bakım çalışmaları, yayla pazarlarına parke taşı döşenmesi, alt yapı çalışmaları gibi halkın gündelik yaşamını kolaylaştıracak, ortak kullanım alanlarını düzenleyecek, ilçede daha güzel ve daha huzurlu bir çevre ortamı oluşturacak birçok hizmet mevcuttur. ■

Yararlanılan Kaynaklar

- 1-Giresun Valiliği Resmi İnternet Sitesi ve Valilik Kültür Yayınları
- 2-Güce Kaymakamlığı Resmi İnternet Sitesi ve Arşiv Belgeleri
- 3-Güce Belediyesi Resmi İnternet Sitesi ve Arşiv Belgeleri
- 4-Tarihçi-Yazar Mehmet Fatsa'nın Bölge ile İlgili Kitap ve Tebliğleri
- 5-Tarihçi-Yazar Harun Bostancı'nın Yüksek Lisans Tezi
- 6-Güceli Araştırmacı-Yazar Ahmet Kufacı'nın Araştırmaları
- 7-Güceli Gazeteci Hayri Bahadır ve Kadir Kara'nın Özel Fotoğraf Arşivi
- 8-Tarihçi-Yazar Ayhan Yüksel'in Makele ve Kitapları
- 9- İlçe Yazı İşleri Müdürü Serkan ORHAN'ın Çalışmaları
- 10-Devr-i Alem Belgesel Yayıncılık Görüntü Arşivi
- 11-Hava Görüntüleri: Sonsuz Kadrāj
- 12-HACIFETTAHOĞLU, İsmail. (2004). Şehit Binbaşı Hüseyin Avni Alparaslan. Ankara: Atlas Yayınları.
- 13-YÜKSEL, Ayhan. (2016) . Tirebolu Tarihi Yazıları. İstanbul: Arı Sanat Yayınevi.
- 14-SÜMER, Faruk. (1972). Oğuzlar (Türkmenler), Tarihleri-Boy Teşkilatı-Destanları. Ankara: Ankara Üniversitesi.
- 15-BARKAN, Ömer Lütfi. (1980). Türkiye'de Toprak Meselesi. İstanbul: Toplu Eserler I. Başbakanlık Osmanlı Arşivi, Tapu Tahrir Defterleri, No: 52, 288, 387.
- 16-BOSTAN, M Hanefi. (2002). XV-XVI.Asırda Trabzon Sancağında Sosyal ve İktisâdi Hayat. Ankara: Türk Tarih Kurumu.
- 17-ORHONLU, Cengiz. (1990). Osmanlı İmparatorluğu'nda Derbent Teşkilatı. İstanbul: Eren Yayınları.
- 18-SÜMER, Faruk. (1992). Tirebolu Tarihi. İstanbul: Tirebolu Kültür ve Yardımlaşma Derneği.
- 19-TÜRKAY, Cevdet. (2001). Başbakanlık Arşiv Belgelerine Göre Osmanlı İmparatorluğu'nda Oymak, Aşiret ve Cemaatler. İstanbul: İşaret Yayınları.
- 20-YEDİYILDIZ, Bahaeddin.(1985). Ordu Kazası Sosyal Tarihi. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Güce'yi sevmek, Güce'yi tanımakla başlar!

"Giresun'un Saklı Cenneti" Güce'ye hizmet için yola çıktık.

Belediye olarak alt ve üst yapı hizmetleri ile Güce'yi 2023 yılına hazırlıyoruz. Gurbette yaşayan tüm hemşehrilerimi, Güce'yi unutmadan ata dede evlerini onarıp şenlendirmeye her yıl Güce'ye gelmeye davet ediyorum. Sanayici ve iş adamlarımız yatırım teşviklerinden yararlanıp Güce'ye yatırım yapmalı, güceyi kalkındırıp geliştirmeli.

Güce tertemiz havası, göz ve gönül ziyafeti sunan manzaralı köy ve yaylaları ile insanın ömrüne ömür katmakta. Sağlıklı ve uzun ömürlü emeklilik hayatı için Güce'yi tercih edin...

Aytekin GEÇGEL
Güce Belediye Başkanı

Ben, Giresun dağlarının süsü,
Tarih ve medeniyet kaynıyor içim.
Ben, Karadeniz'in yeşil örtüsü,
Orman ve su olup hayat dağıtacağım.

Ben, Anadolu'nun Çepni kültürü,
Geçmişim Türk-İslam kültürünü kucaklar.
Ben, Kafkas Cephesi'nin son siperleri,
Şaban Kalesi'nden Harşit'e zaferler tarihi akar.

Adım ne olursa olsun binlerce yılın birikimiyim...
Ben, fındığın başkenti, kirazın anavatanı,
Giresun'un Güce ilçesiyim!

GÜCE BELEDİYESİ KÜLTÜR HİZMETİ